

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

PondĀ•lĀ•, 06 Ā•erven 2016

Kayo se trápí, a trápí-li se Kayo, trápím se já. OĀ• se jedná: ve zdejší parku je jedna pĀ™ekrásná šedoĀ•ernostĀ™íbná borderka, krásná štíhlá potvĀ•rka, která právnĀ• tĀ•Ā•ce hárá. A její paniĀ•ka, tedy spíš sleĀ•inka-juniorka, ji suverennĀ• pouští navolno. Ā•Ā•mĀ• ukrutĀ• trpí psovstvo vĀ•kol.

PochopitelnĀ•, Ā•e nejsem pro, aby ona papírová šlechtiĀ•na pĀ™išla díky Kayovi šk úrazuš zase mne dost štve, Ā•e teĀ• musíme mít všichni své psí kluky pĀ™idrátované. A kaĀ•dopádnĀ•, je mi toho puberĀ•áka velmi líto. KdyĀ• se s ní setkal poprvé, bylo to na veĀ•erní procházce, tak to dost tĀ•Ā•ce odnesl. Respektive jsem ho odnesla já, protoĀ•e odvléci se nedal. A veĀ•er a v noci furt kĀ•uĀ•el a naĀ™íkalšhellip;

(tohle není ta háravka, tohle je Kayova nevlastní ségra - Genynka)

Já tohle neznám, tak jsem se bála, Ā•e s ním nĀ•co je. Hned jsem vyskoĀ•ila z pelechu, a rychle s ním ven. NaštĀ•stí na vodítku, protoĀ•e by mi okamĀ•itĀ• zdrhnul! TakĀ•e ne Ā•e by chtĀ•l Ā•Ā•rat - za tou babou Ā•tyĀ™na. To samý se opakovalo dnes odpoledne. To uĀ• jsme si notovaly i s ostatními psími dámami, Ā•e tohle je unfair, proĀ• na vodítku ta borderka? Prý štoš trvá tak týden, neĀ• pĀ™estane být pro chlapeĀ•ky voĀ•avá. A to ještĀ• sama na nĀ•j doráĀ•ela: tady má• máš, podívej, na zádíĀ•kách leĀ•ímšhellip; DĀ•sný. Já Kayu táhla pryĀ•, pomalu jsem jí vyorala brázdu. Pejška ale za námi, já si ho nakonec musela znovu vyrvat z jejích spárĀ• do náruĀ•e. ChudáĀ•ek má•j panic nešĀ•astnejšhellip; Tak jsem mu šla protihodnotou koupit nĀ•jakou hraĀ•ku. Tu minulou pískavici mu rozkousala jeho nevlastní ségra, Robertova borderka. Objevila jsem prima obchĀ•dek š Vietnamci tu mají docela rozlehlý areál, kde je snad od všeho nĀ•co. A tak tam procházím, a dívám se, a hledámšhellip; hezký, co?

PĀ™i té pĀ™íleĀ•itosti jsem si vzpomĀ•la, jak jsem kdysi, jako malá holka, jezdila s tátou na jejich podnikovou chatu lyĀ•e. Na Berany. To je penzion v Jizerských horách. TamĀ•jší správce má•l velkého krásného psa. Pamatuju, jak vĀ•dycky v sobotu veĀ•er mu Ā™íkal: šBuĀ• hodnej a vezmu tĀ• zejtra do SmrĀ•ovky, budeš dĀ•lat hundlíky!š NevĀ•dĀ•la jsem, co tím myslí, ale všichni kolem se smáli. Ā• pak mi to táta vysvĀ•tlil: šNo, pĀ™eci pes = hund. A malej pejsek = hundlíkšhellip;šhellip; Jak já bych tomu svému skuhrálkovi ráda dopĀ™ála, aby si zahundlíkoval a teĀ• mi tu nekníkal a neskuĀ•elšhellip;

d@niela